

Refugiu

Camelia Ardelean

Ești cea mai dulce alinare,
Cu tine-adorm și mă trezesc,
Fără subtila ta savoare,
Nici îngerii nu-mi mai zâmbesc.

Am scris poeme pe o rază
Și-am plâns pe versuri de rondel,
Destinului m-am dat în pază,
Rememorând câte-un pastel.

În tine mi-am găsit refugiul,
Mă-nalți când, lent, mă prăbușesc,
Sau mă salvezi din naufragiul
În valuri aspre, ce-mi lovesc

Însinguratele crâmpie
Din sufletul de împrumut,
Abandonat azi pe-o alee
A vidului necunoscut.

M-alinți, mă cerți... Mă redescopăr,
Urmându-ți pașii, zi de zi.
Cu vâlul muzei mă acopăr,
Pierzându-mă în reverii.

Și-n ceasul care o să vie,
Tu-mi vei fi leagăn, cer sau scut,
Lumină blândă - poezie,
Ești zborul meu spre absolut!